

РЕШЕНИЕ

№ 1163

гр. София, 20.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **2635** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Г. П. С. от [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания” /АЕП/ от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013 г. за кампания 2010 г. изх. № 02-020-6500/7412 от 10.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Жалбоподателят оспорва уведомителното писмо в частта, с която му е отказано финансово подпомагане в общ размер на 65 760.57 лева, като възразява, че неправилно са определени като недопустими площи по АР06 - 78.11 ха, по АР07 - 0.22 ха и АР08 - 7.6 ха. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени уведомителното писмо в оспорената му част и да задължи административния орган да изплати полагащата му се субсидия за 2010 г. по мярка 214 „АЕП” в размер на 65 760.57 лева, както и да му бъдат присъдени разноските по делото.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на съдебните

разноски.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Г. П. С. е подал общо заявление за подпомагане за 2010 г. – входяща регистрация УИН 02/240610/59363 от 25.04.2010г., с което е поискал подпомагане по СЕПП и НДП, за мярка за подпомагане – плащания за природни ограничения на земеделски стопани в райони, различни от планинските /НР2/ и с искане за подпомагане по мярка 214 АЕП по подадено приложение /стр. 383 от делото/ в редакция „заявление за плащане” за площ от 261,91 ха, като е посочено, че се кандидатства за втора поредна година. Между страните не се спори, че по мярка 214 АЕП е кандидатствано по АП06 /За биологично растениевъдство в преход - постоянно затревени площи /ливади и пасища/, по АП07 /За биологично растениевъдство в преход - за полски култури, включително фуражни/ и по А. /За биологично растениевъдство в преход - трайни насаждения, лозя и маслодайна роза/.

По делото са представени протоколи за извършени специализирани теренни проверки на място на БЗС-та, находящи се в землището на [населено място] и [населено място], общ. С., от 16.02.2011 г. и 17.02.2011г., както и протокол изх. № 464/13.09.2010 г. на Общинска служба по „Земеделие” – [населено място], за извършена по искане на Г. С. теренна проверка на място на БЗС- та, находящи се в землището на [населено място], общ. С..

С уведомително писмо изх. № 01–6500/34123 от 07.09.2011г. за одобрени и неодобрени за участие площи и/или животни и/или пчелни семейства в мярка АЕП жалбоподателят, на основание чл. 62, ал. 3 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 /Наредба № 11/2009 г./ е уведомен за одобрения и неодобрения за участие по мярка 214 АЕП, заявени от него парцели, съгласно приложена към писмото таблица. Видно от тази таблица всички БЗС – та, заявени от жалбоподателя са одобрени или общата одобрена площ по мярката възлиза на 261.91 ха, а неодобрената площ е 0.00 ха. По делото липсват данни на жалбоподателя, след изготвяне на това писмо да са извършвани административни или на място проверки от административния орган.

С уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007 – 2013 г. за кампания 2010 г. изх. № 02-020-6500/7412 от 10.10.2011 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” е отказал финансово подпомагане по Общото заявление за подпомагане за 2010 г. по мярка 214 АЕП на жалбоподателя, поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в няколко от заявените БЗС-та за сума общо в размер на 65 760.57 лев, след като е била поискана сума в размер на 86 774 лева, от които по А. – 39 842.97 лева, по АП06 – 25 839.72 лева и по АП07 – 21 091.31 лева. О. сума по мярка 214 АЕП за кампания 2010 г. е в размер на 21 013.43 лева. В писмото е посочено, че отказаното финансово подпомагане е в резултат на извършени административни и/или проверки на място.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на

вещото лице общият размер на недопустимите площи по мярка 214 АЕП е 85.93 ха, като по АП06 недопустимата площ е 78.11 ха или 94.10 %, по АП07 недопустимата площ е 0.22 ха или 0.37 % и по А. недопустимата площ е 7.60 ха или 23.21 %, което съответства на установеното от административния орган.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – жалбоподателят е уведомен за оспорения акт на 23.10.2011г., видно от представена по делото куриерска разписка, а жалбата е подадена на 07.11.2011г. до съда, съгласно поставен вх. № 24029, т.е. жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма – липса на мотиви, както и при съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват основателни.

Настоящият съдебен състав намира на първо място, че оспорения административен акт е немотивиран. Доколкото административният орган е посочил в уведомително писмо, че са констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане, посочени в таблицата на стр. 2 и дадените към нея разяснения за всяка колона, то би могло да се приеме, че правните основания за постановяване на отказа са чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП и т. 4 от Методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД–09–87/09.02.2010г., изменена със заповед № РД–09–475/15.06.2011г. на министъра на земеделието и храните на основание чл. 16 от Наредба № 11/2009 г. Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП не се подпомагат площи, които не се стопанисват. Тъй като обаче в конкретния случай се касае за отказ за подпомагане по мярка 214 АЕП, то конкретните условия и изисквания за стопанисване на земи във връзка с посочената мярка са разписани в Наредба № 11/2009 г., като те зависят от различните видове дейности, за които земеделският производител е поел ангажимент по наредбата. Съгласно чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11/2009г. Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните

дейности. Изискванията за подпомагане са разписани в глава IV към наредбата, а в чл. 26 – общите, базисни изисквания за поддържане на парцелите в цялото земеделско стопанство. Тези общи изисквания са доразвити в глава VI в отделните раздели, където са разписани различните изисквания за управление на агроекологичните дейности, включително изискванията, при изпълнението на които за различните агроекологични дейности, се счита, че земеделската земя е коректно стопанисвана. От една страна в процесното уведомително писмо не е посочено по отношение на отделните, визири в таблицата на стр. 2 от писмото, парцели кое от посочените изисквания на Наредба № 11/2009 г. не е спазено, както и в какво точно се изразява това неспазване на изискванията по наредбата. Същото се отнася и за т. 4 от Методиката за намаляване и отказ на АЕП, която предвижда налагането на санкции за неспазване на базовите изисквания за съответните направления по мярка 214 АЕП. В т. 4, в подточки, са посочени отделните изисквания при неспазването на които се налагат санкции, които обаче са различни за различните направления. В оспореното писмо не е посочено по отношение на описаните БЗС – та по кое направление кое изискване не е спазено. От друга страна в колона 7 от таблицата на стр. 2 са посочени 0.00 ха за всички парцели, както и в колона 4, а в колона 6, където следва да фигурират площите, които не се стопанисват, съгласно дадените разяснения под таблицата, са посочени площи за съответните имоти идентични с площите на тези имоти, посочени в колона 8, в която се посочват площите, за които са изпълнени всички изисквания, определени в правилата за отпускане на помощ.

С оглед на изложеното не става ясно кои от посочените в таблицата на стр. 2 от уведомителното писмо БЗС – та на какво основание са отказани за подпомагане, не става ясно кои от условията за подпомагане по Наредба № 11/2009 г. не са изпълнени и по отношение на кой имот не са изпълнени, не става ясно по отношение на кое направление по т. 4 от Методиката, кое условие не е изпълнено. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените разпоредби и точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него на стр. 2 не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по приложимите норми трябва да се изследва. Отделно от това следва да се посочи, че като цялост оспореното уведомително писмо не съдържа мотиви, а само и единствено описание на съдържанието в изготвените в него таблици, от които обаче не могат да бъдат дори извлечени аргументите на административния орган за постановяване на отказите за финансиране. По този начин съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част не са изложени и фактически обстоятелства за издаването му, във връзка с изложеното по – горе, не е посочено и защо, на базата на какви факти, се приема, че блоковете не са стопанисвани, на кои от основанията по Наредба № 11/2009г. не отговарят или съответно на кои от изискванията по т. 4 от Методиката. Липсата на фактически установявания за издаване на оспорения акт прави същият не само немотивиран, но и представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 от АПК – неизпълнение на задължението на административния орган да издаде акта едва, след като е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и на чл. 36 от АПК, а именно - административният орган не е изпълнил задължението си да събере служебно и без поискване всички относими към спора доказателства. Това

представлява и съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като е нарушило правото на защита на жалбоподателя, който следва да се защитава срещу фактическите установявания, залегнали в акта, а в конкретния случай такива липсват, т.е. жалбоподателят е бил лишен на фазата на административното производство, а в конкретния случай и в тази на съдебното производство, от възможността да има яснота за това какво се твърди по отношение на неговите имоти и защо се приема, че не са стопанисвани.

В процесния случай също така, независимо от изрично указаната му от съда с разпореждане от 02.04.2012 г. доказателствената тежест, административният орган не установи наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт в частта, с която е отказано подпомагане по мярка 214 АЕП. Дори и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза не става ясно защо административният орган е приел определени площи за недопустими и кои изисквания по Наредбата и Методиката не са изпълнени. В приетата по делото съдебно-техническа експертиза вещото лице е посочило само, че за част от заявените за подпомагане парцели, описани в табличен вид в експертизата, не са спазени базовите изисквания по чл. 26 от Наредба № 11/2009 г., изискванията за управление на агроекологичната дейност, без обаче да посочи, които точно изисквания не са спазени и в какво точно се изразява тяхното неспазване. Следва да се има предвид, че посочените в таблицата на стр. 8 от заключението на вещото лице причини за намаления на допустимите площи, изразяващи се най-вече в констатирани треви, храсти и дървета в парцелите, не обосновават липсата и неизпълнението на конкретно изискване по Наредба № 11/2009 г., та било то и базисно. Предвид на това, както и с оглед на обстоятелството, че експертизата възпроизвежда таблиците от оспореното уведомително писмо с описание на тяхното съдържание и същевременно допълва съдържанието им с констатациите от протокол за извършена проверка на място от 15.06.2011 г., който дори не е представен по делото от ответника и приобщен като доказателство, съдът не кредитира приетата по делото съдебно-техническа експертиза. Съдът не следва да кредитира също така приетата по делото експертиза и с оглед на това, че е недопустимо едва в съдебното производство да бъдат установявани фактическите обстоятелства за издаване на оспореното уведомително писмо, каквото установяване административният орган се опитва да направи по отношение на отказа за финансиране с поисканата експертиза, тъй като това би представлявало съществено нарушение на административно-производствените правила и би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Последният се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. В тази връзка настоящият състав намира, че не следва да обсъжда установяванията, направени в приетата по делото съдебно-техническа експертиза, тъй като с нея се внасят, доколкото въобще се внасят някакви, фактическите основания за издаване на оспореното писмо, каквито обаче в него не се съдържат. Това, отново следва да се отбележи, е съществено нарушение на административно производствените правила, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият е бил лишен от пълноценно участие във фазата на административното производство.

Настоящият съдебен състав намира също така, че в конкретния случай е допуснато още едно съществено нарушение на

административно-производствените правила, а именно: видно от административната преписка преди издаването на оспореното уведомително писмо е издадено, на основание чл. 62, ал. 3 от Наредба № 11/2009г., уведомително писмо изх. № 01–6500/34123 от 07.09.2011г. за одобрени и неодобрени за участие площи и/или животни и/или пчелни семейства в мярка АЕП на жалбоподателя, като съгласно приложената към него таблица е установено, че по заявление за АЕП УИН 02/240610/59363 са одобрени общо по мярка 214 – 261.91 ха, а не са одобрени 0,00 ха. В последното изречение на това писмо е посочено, че всички площи по него подлежат и на допълнителни проверки за площта, върху която ще се изчислява финансовата помощ за годината. В конкретния случай такива допълнителни проверки не са правени и не са представени доказателства да са правени. Видно от съдържанието на цитираното писмо, както и на таблицата към него, същото противоречи изцяло на оспореното в това производство уведомително писмо, което настоящият състав намира, че също представлява съществено нарушение на административно-производствените правила. Това е така, тъй като уведомително писмо изх. № 01–6500/34123 от 07.09.2011г. в приложена към него таблица ясно посочва площите, одобрени и неодобрени, за участие в мярката, както и предвид безспорния по делото факт, че след датата на издаване на писмото – 07.09.2011 г., допълнителни проверки не са направени на заявените от жалбоподателя парцели, то би следвало в оспореното уведомително писмо да бъдат възприети данните от така цитираното писмо от 07.09.2011г., съгласно което неодобрените площи по мярка 214 АЕП са 0.00 ха. Предвид констатираното съществено разминаване и противоречие между писмото от 07.09.2011г., с което са определени площите одобрени и неодобрени за участие в мярка АЕП и приетото в оспореното уведомително писмо, предмет на това производство, което не съдържа аргументи за приетата промяна в площите одобрени и неодобрени за подпомагане, съдът намира, че са нарушени административно-производствените правила и то съществено, тъй като е нарушено правото на защита на жалбоподателя. С писмото от 07.09.2011 г. той е подведен да смята, че 100 % от заявената от него площ, а именно 261.91 ха е допустима за подпомагане. Така той е приел, че не са налице основания срещу които да се защитава. Като е приел в оспореното уведомително писмо нещо различно и то без да са извършени допълнителни проверки и да са събрани допълнителни доказателства, административният орган е отнел възможността на жалбоподателя да се защити в административното производство и да ангажира доказателства в своя полза. Освен това е поставил жалбоподателя в невъзможност да разбере защо, на какви основания одобрената за подпомагане площ с писмото от 07.09.2011 г. е намалена значително с оспореното уведомително писмо, а поради липсата на изложени фактически основания и мотиви е поставил и съда в положението да гадае защо това е станало.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното

уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и поради немотивираност, с оглед на което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноси от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя 10 лева съдебни разноси, представляващи внесена държавна такса в размер на 10 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013 г. за кампания 2010 г. изх. № 02-020-6500/7412 от 10.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция, в частта, с която му е отказано финансиране по мярка 214 „Агроекологични плащания”.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” да заплати на Г. П. С. от [населено място] сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: